

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 29(671)

Субота, 19 липня 1980 року

Ціна 2 коп.

XXVI з'їзду КПРС — гідну зустріч!

ЗВЕРНЕННЯ

колективу Львівського швейного підприємства
«Силует» до працівників УВП і виробничих
об'єднань Товариства, до всіх членів УТОГ

Шановні товариші!

Комуністи, весь радянський народ гаряче, всім серцем сприйняли постанову червневих (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС про скликання чергового XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, що визначить стратегію і тактику нашої роботи на наступному етапі комуністичного будівництва.

З великим інтересом ознайомилися ми з яскравою, глибоко змістовною доповіддю на Пленумі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товарища Л. І. Брежнєва, в якій чітко визначені завдання на період, що передуватиме з'їзду.

Вони полягають у тому, щоб докласти максимум енергії, як підкреслив Леонід Ілліч, для успішного виконання і перевиконання планів завершального року десятої п'ятирічки, забезпечення ритмічної роботи підприємств і об'єднань Товариства в 1981 році — першому році одинадятої п'ятирічки. В полі нашого зору постійно має бути і таке важливе завдання, як підвищення ефективності виробництва і якості роботи у всіх ланках господарювання.

За доброю традицією до партійних з'їздів готується весь радянський народ. Підтримуючи патріотичні почини трудящих республіки в соціалістичному змаганні на честь XXVI з'їзду КПРС, схваленим Центральним Комітетом Компартії України, ми переглянули свої резерви та можливості і вирішили на честь форуму комуністів взяти такі підвищені соціалістичні зобов'язання:

— до 22 грудня ц. р. виконати річний план по випуску продукції та обсягу реалізації, або на чотири дні раніше; понад річне завдання додатково виготовити на 150 тисяч і реалізувати виробів на 200 тисяч карбованців більше; до раніше взятих зобов'язань 1980 року додат-

ково одержати: надпланового прибутку 15 тисяч карбованців, підвищити продуктивність праці на 0,2 процента, собівартість виробів знизити проти плану на 0,2 процента; заощадити сировини та матеріалів на 2 тисячі карбованців, електроенергії — 10 тисяч кіловат-годин. За два місяці 1981 року виготовити понад план продукції на 30 тисяч карбованців.

Трудове суперництво на нашому підприємстві розгорнулося під девізом: «XXVI з'їзду КПРС — 26 ударних трудових тижнів». Кожен етап трудової вахти ми присвячуємо одному із з'їздів Ленінської партії, починаючи з I з'їзду РСДРП. Робітники, інженерно-технічні працівники і службовці «Силуету», ставши на передз'їздівську трудову вахту, борються за звання: «Колектив — переможець змагання за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС», а ті трудівники, що змагаються індивідуально, — «Переможець ударної трудової вахти на честь XXVI з'їзду КПРС», за право підпису трудового рапорту з'їзду партії.

У боротьбі за успішне виконання накреслених трудових рубежів ми прагнемо впровадити передові методи праці на кожному робочому місці, за рахунок ощадливого використання всіх видів ресурсів домогтися надпланового випуску продукції, а від кожної робочої години — найвищої віддачі.

Ми звертаємося до трудових колективів підприємств і виробничих об'єднань Товариства, до робітників компактних груп глухих заводів державної промисловості і сільського господарства — до всіх членів УТОГ наслідувати наш приклад, взяти підвищені соціалістичні зобов'язання на честь форуму комуністів, активно включитися в передз'їздівське змагання і ознаменувати XXVI з'їзд КПРС і XXVI з'їзд Компартії України новими трудовими здобутками.

Звернення обговорене і одностайно прийняте на загальних зборах колективу підприємства «Силует».

Матеріали червневих (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС продовжують залишатися в центрі уваги широкого кола громадськості.

Трудівники міста і села радо зустріли звістку про скликання чергового XXVI з'їзду КПРС, який ознаменує початок нової п'ятирічки.

На Ворошиловградському УВП уважно вивчають матеріали Пленуму Центрального Комітету КПРС. У колективі підприємства проводяться лекції, бесіди.

На знімку: технолог дільниці складання агітатор Валентина Володимирівна Горобцова проводить бесіду з трудівниками.

Фото І. ПОСИПЕНКА.

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

«XXVI з'їзду КПРС — особистий трудовий подарунок кожного» — під таким девізом розгорнулося соціалістичне змагання серед колективів Івано-Франківського УВП. Трудівники підприємства одностайно вирішили зустріти черговий форум комуністів новими трудовими досягненнями.

У лавах переможців соціалістичного змагання йдуть ветерани виробництва, ударники комуністичної праці настигальниці тканин Юлія Іванівна Сончук і Марія Миколаївна Дякун. Свої змінні завдання трудівниці виконують, як правило, на 120—130 процентів при високій якості.

На знімку: (зліва направо) Ю. Сончук і М. Дякун.

Фото І. МІНЬКА.

СХВАЛЮЄМО, ПІДТРИМУЄМО

110-у річницю з дня народження В. І. Леніна і 35-у річницю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні нечуючі трудівники Бахмацького міжрайвідділу УТОГ зустріли високими трудовими дарунками — достроковим виконанням підвищених соціалістичних зобов'язань.

І ось в житті радянського народу знову радісна подія. Відбувся червневий (1980 р.) Пленум ЦК КПРС і третя сесія Верховної Ради СРСР десятого скликання. Ці матеріали з великою увагою сприйняті трудівниками нашого міжрайвідділу.

Всі нечуючі з піднесенням зустріли звістку про скликання чергового XXVI з'їзду нашої партії. Вони висловлюють схвалення і підтримку зовнішньої і внутрішньої політики КПРС і Радянського уряду.

Актив міжрайвідділу включився в роботу по роз'ясненню серед глухих рішень червневих Пленуму ЦК КПРС, виступу на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва.

Глибоко в душу кожного трудівника нашого міжрайвідділу запали слова Леоніда Ілліча, сказані в доповіді про те, що макси-

мум енергії необхідно докласти для того, щоб успішно виконати і перевиконати план завершального року десятої п'ятирічки, своєчасно ввести в дію пускові об'єкти, забезпечити стійку роботу народного господарства в 1981 році. В цьому немаловажну роль повинні відіграти соціалістичне змагання, яке розгорнулося на честь XXVI з'їзду КПРС.

Виходячи з цього, трудівники міжрайвідділу включилися в соціалістичне змагання за гідну зустріч партійного з'їзду.

Так, наприклад, коваль заводу «Хіммаш» А. Шиш, який виконав десятку п'ятирічки до ювілею В. І. Леніна, зобов'язався виконати ще один річний план до дня відкриття XXVI з'їзду партії. Вантажник складу хімдобрих Н. Фролов та швачка побутокмбінату Д. Савельєва зобов'язалися завдання завершального року десятої п'ятирічки виконати до 63-ї річниці Великого Жовтня.

Одне слово, трудівники Бахмацького міжрайвідділу УТОГ зроблять все для того, щоб кожен передз'їздівський день став ударним.

В ЯНЧЕНКО,
голова Бахмацького міжрайвідділу УТОГ.
Чернігівська область.

Завтра — День металурга

ПРО ЩО РОЗПОВІЛА ВИСТАВКА

Титан недарма назвали металом віку. І справді, стійкість проти агресивних середовищ, висока міцність, краса зробили його сьогодні незамінним у багатьох випадках — від хімічних виробництв і машинобудування до виноробства і монументального мистецтва. Нагадаємо, що пам'ятник першопрохідцям космосу в Москві облицьований плитами з титану.

Трудівники кольорової металургії України вносять сьогодні відчутний вклад у збільшення виробництва цього металу, випуск твердих сплавів, металокерамічних виробів з використанням кольорових і рідкісних металів. До фінішу десятої п'ятирічки галузь збільшить виробництво валової продукції порівняно з попереднім п'ятиріччям на 37 процентів.

Цей успіх був би немислимим без широкого впровадження в практику найновіших досягнень науки, без масової творчості людей вогневої професії. Матеріали нової експозиції павільйону «Металургія» на ВДНГ УРСР докладно розповідають про семимильні кроки науково-технічного прогресу в галузі.

Візьмемо порошкову металургію. В павільйоні експонується шатун автомобільного двигуна з металевих порошків, до речі — титанового. Технологія одержання

таких деталей розроблена Запорізьким машинобудівним інститутом імені В. Я. Чубаря. Кожна тонна цих виробів економить у народному господарстві 10—15 тисяч карбованців. А ось стенд, який розповідає про знахідки новаторів Комунарського металургійного заводу. Вони розробили і впровадили механізовану лінію вогневого різання кромок товстих листів при їх прокатці. Раніше ця операція здійснювалася на гільйотинних ножицях, що стримувало продуктивність усього стану. Нововведення дало змогу ліквідувати це «вузьке» місце, збільшити пропускну спроможність лінії різання в три рази.

Великий крок вперед зроблено за останній час на металургійних підприємствах республіки по випуску прогресивних видів виробів. На кінець десятої п'ятирічки тут намічено в півтора рази збільшити виробництво економічних профілів прокату, в цілому майже подвоїти випуск прокату і труб з різними покриттями, освоїти двадцять нових марок сталі, сорок видів труб, 84 гарячокатаних і 33 холоднокатаних профілів прокату. Економія металу за рахунок цього становитиме в цілому по народному господарству близько мільйона тонн.

(Закінчення на 2 стор.).

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ЮВІЛЕЮ ЛИТВИ

Міністерство зв'язку СРСР 12 липня випустило поштову марку на честь 40-річчя відновлення Радянської влади в Литві.

На малюнку марки зображено Державний прапор СРСР, Державний герб і прапор республіки, а також встановлений у місті Паневежисі пам'ятник «Пісня свободи», який символізує національний розквіт Радянської Литви, будинок ЦК Компартії Литви і вежу Гедіміна у Вільнюсі. В нижній частині марки на стрічці — російською і литовською мовами пам'ятний текст.

Номинал марки 4 копійки. Художник Ю. Косоруков.

На честь ювілею Радянської Литви випущено також художній маркований конверт із зображенням Державного прапора і Державного герба республіки.

(Кор. ТАРС).

ДИПЛОМ ВЦРПС — ПІДПРИЄМСТВУ

Сімферопольському учбово-виробничому підприємству в урочистій обстановці вручено Диплом ВЦРПС — відзнаку за досягнуті успіхи у Всесоюзному огляді умов праці, побуту і відпочинку працюючих жінок.

Диплом вручив заступник голови ЦП УТОГ Ю. І. Скалозуб.

Комсомолка Тетяна Наговицина у своєму виступі розповіла про виробничі успіхи, яких добився колектив УВП, а також закликала молодь працювати ударно, щоб гідно зустріти XXVI з'їзд КПРС. Майстер-наставник В. М. Грошева зупинилася на питанні виховання молоді.

Голова первинної організації УТОГ В. Ф. Близнюк інформувала присутніх про великі зміни, що сталися в поліпшенні умов праці і побуту жінок, влаштуванні малюків у дитячі дошкільні за-

клади, забезпеченні жінок путівками в будинки відпочинку та санаторії.

Завдяки новому, уніфікованому швейному обладнанню значно поліпшилася якість продукції, підвищилася продуктивність праці. Про це йшлося у виступі головного інженера Л. К. Репченко.

— Десята п'ятирічка по виробництву валової продукції на Сімферопольському УВП фінішувала, — підкреслила директор Л. М. Опалинська. — Весь колектив, кожен трудівник попрацювали наполегливо і натхненно. Але на досягнутому не слід зупинятися. Тепер завдання полягає в тому, щоб достроково виконати ті зобов'язання, які взяло підприємство на 1980 рік.

Л. КОСТРИЧЕНКО,
робітниця закрійного цеху
Сімферопольського УВП.

Не тільки виконувати, але й значно перевищувати денні виробничі норми стало правилом у роботі плетільника Івана Денисовича Жмурка та Андрія Андрійовича Головацького з Чернівецького УВП.

Перший з них, оволодівши суміжною операцією, виконує завдання на 120 процентів. Андрій Андрійович — голова групи народного контролю, досвідчений раціоналізатор. Його завжди поважають серед молодих — він допомагає юнакам оволодівати секретами своєї професії.

На знімку: (зліва направо) І. Д. Жмурко та А. А. Головацький.

Фото І. МІНЬКА.

ВНЕСОК МЕБЬОВИКІВ

За підсумками республіканського соціалістичного змагання у першому кварталі цього року колективу виробничого об'єднання «Житомирдерев» вручено Перехідний Червоний прапор Ради Міністрів УРСР та Укрупфрази і першу грошову премію.

Меблеві набори комбінату, у випуску яких активну участь беруть і члени УТОГ, користуються великим попитом. 43 проценти продукції виготовляється тут з державним Знаком якості. У першому півріччі нинішнього року торговельним організаціям відвантажено надпланово добротних меблів на 300 тисяч карбованців.

Чотирнадцять бригад і 300 виробничиків зараз працюють в рахунок наступної п'ятирічки. Вагомий внесок у виробництво вносять нечуючі трудівники. Вони постійно випускають продукцію з випередженням графіка, виконуючи змінні завдання на 110 процентів.

Серед них члени Товариства — Заслужений раціоналізатор УРСР Яків Васильович Головачов, червонодеревники Володимир Іванович Тирський, Михайло Григорович Кобилянський, будівельники ремонтно-будівельного управління меблевого комбінату Микола Васильович Демчук, Ростислав Миколайович Демчук, Ростислав Соломкін та інші.

З великим політичним і трудовим піднесенням глухі виробничники комбінату сприйняли рішення червеного (1980 р.) Пленуму ЦК КПРС про скликання XXVI з'їзду партії. Вони переглянули раніше взяті соціалістичні зобов'язання і вирішили: виконати виробничий план 1980 року до 29 грудня, а двомісячне завдання 1981 року — до дня відкриття XXVI з'їзду КПРС.

М. ГУРМАН.

м. Житомир

ПРО ЩО РОЗПОВІЛА ВИСТАВКА

(Закінчення.
Початок див на 1 стор.).

Вагомий вклад вносить наша республіка, яка є органічною частиною всесоюзного народногосподарського комплексу, у виробництво «хліба промисловості», як образно називають метал. На Україну, розповідають матеріали експозиції, тепер припадає 79,3 процента видобутку марганцевої руди, кожна друга тонуна чавуну в країні виплавляється з залізної руди, видобутої в республіці.

Експозиція докладно розповідає про передовиків змагання — справжніх повелителів вогнених рік. Один з найкращих сьогодні в чорній металургії республіки трудових колективів — Донецький

завод імені В. І. Леніна. Тільки за 4 роки нинішньої п'ятирічки понад план тут вироблено більш як 65 тисяч тонн чавуну, понад 50 тисяч тонн сталі, 65 тисяч тонн прокату. Додатково до завдання трудівники підприємства реалізували продукції на 11 з лишком мільйонів карбованців.

Батьківщина високо цінує працю людей, зайнятих у «гарячому цеху» економіки. 620 передовим металургам країни присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці. Ідучи назустріч XXVI з'їздові КПРС, металурги України вишукують нові резерви зростання ефективності виробництва, поліпшення якості продукції.

(РАТАУ).

Важливим помічником адміністрації, громадських організацій в боротьбі з безгосподарністю, в роботі по виявленню невикористаних резервів, раціональному і економному використанню матеріальних і трудових ресурсів є групи і пости народного контролю.

Вихід у світ Закону про народний контроль в СРСР, прийнятий другою сесією Верховної Ради СРСР десятого скликання, помітно активізував і поліпшив роботу дозорних на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт».

Створена на підприємстві група народного контролю, яку очолює член партійного бюро Г. Ф. Бородай, працює ініціативно, наполегливо, з розумінням справи. Вона діє в тісному взаємозв'язку з «Комсомольським прожектором».

В активі групи немало виявлених резервів і невикористаних ресурсів. Форми і методи цієї роботи різноманітні, але найбільш ефективною — є широка гласність виявлених недоліків, де вказуються також конкретні вивагати.

Під час одного з рейдів по збереженню електроенергії виявили, що в інструментальному цеху робітники, йдучи на обідню перерву, не завжди вимикали місцеве освітлення, інколи верстати працювали на холостому ходу. Якщо підрахувати електроенергію, яка витрачається тільки на це освіт-

лення, то місячна економія становитиме 60 кіловат-годин, а річна — 720.

Так, в середині червня при контрольному перевірці виходу на роботу виявили запізнення окремих робітників, інженерно-технічних працівників та службовців. Дозорці оперативно відреагували на це. Буквально через кілька годин в

РЕЙДИ ДОЗОРЦІВ

«Сатиричному вікні» «Комсомольського прожектора» були названі прізвища тих, що запізнилися. В поле зору контролерів потрапила також робота заводського буфета. Вони виявили, що він починає свою роботу із запізненням на 15 хвилин.

Ще приклад. Капітальна реконструкція затримала на деякий час будівництво складів. Преспошок та інші матеріали зберігалися в непристосованому для цього приміщенні. Адміністрація з розумінням поставилася до сигналу дозорців. Для збереження преспошок та інших матеріалів збудовано два металеві бокси,

капітально відремонтовано дах на проміжному складі.

Аналіз роботи групи засвідчує, що при підтримці і допомозі групи спроможна зробити значно більше і ефективніше.

Потенціальні можливості її до кінця не використані. В групі чимало робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, які беруть активну участь у громадській роботі, вони вміло поєднують трудову діяльність з громадською. Серед них — партгрупорг дільниці складання, слюсар-складальник Л. І. Кононенко, технолог дільниці пресування З. Д. Проскуріна, голова дільничої профорганізації, член партбюро, штампувальник А. І. Іванов та інші.

З першого липня цього року на підприємстві оголошено двохмісячний огляд збереження соціалістичної власності. Днями партбюро затвердило склад комісії і план заходів, що охоплюють питання обліку і витрачання, зберігання чорних металів, втрати від внутрізаводського браку, облік, збереження і витрачання паливно-змащувальних матеріалів, про обладнання, що не встановлено.

Результати перевірки будуть обговорюватися на засіданні партійного бюро після закінчення огляду.

Отже, огляд розпочався.

В. ПАЦЮК.

СЛОВО ДІЛОМ КРАСНЕ

Різнноманітні форми організації соціалістичного змагання знайшли практичне застосування на Дніпродзержинському учбово-виробничому підприємстві. Це трудове суперництво між основними і допоміжними дільницями, змінами, бригадами. Значну увагу тут приділяють також індивідуальному соціалістичному змаганням.

Трудівники взяли на озброєння девізи: «Жодного відстаючого — поруч!», «П'ятиріччя ефективності і якості — робітничу гарантію!». Це допомагає колективі успішно справлятися з наміченим завданням.

Візьмомо такий пункт соціалістичного зобов'язання: «В першому півріччі виготовити продукції понад план на суму 20 тисяч карбованців». Цей трудовий рубіж перекиртімо на 13 тисяч крб.

Підсумки змагання на підприємстві підбиваються регулярно. Серед колективів основного виробництва найчастіше першість виборює колектив закріплювальної дільниці, яку очолює майстер Василь Михайлович Філошенко. Серед допоміжних — механічна дільниця майстра

Миколи Хомича Шаповалова.

Однією з кращих на УВП є бригада шоферів. Керована Володимиром Яковичем Журавлем, вона неодноразово виходила переможцем соціалістичного змагання протягом першого півріччя завершального року десятої п'ятирічки.

В індивідуальних соціалістичних зобов'язаннях робітників записано такі пункти: щодня перевищувати денні виробничі норми, виготовляти продукцію високої якості, підвищувати свою виробничу кваліфікацію, добиватися високої трудової дисципліни. Трудівники підприємства прагнуть з честю дотримати даного слова.

Так, робітниця по виготовленню дерев'яної тари Марія Самуїлівна Десятерик при зобов'язанні виконувати свою денну норму на 150 процентів, фактично досягла 210—215 процентів виконання змінної норми. Таких же успіхів добиваються цвяхувальники М. М. Василенко, М. М. Маслова та інші.

В індивідуальних зобов'язаннях токаря П. Ф. Глухого, слюсара-інструментальника Л. В. Черняка, фрезерувальника В. І. Скляра є

такий пункт: здавати продукцію відділу технічного контролю з першого подання. Робітники успішно справляються з цим завданням. Крім того, всі вони є хорошими наставниками, свій досвід, високу майстерність передають юнакам, котрі тільки влилися в трудовий колектив.

До сказаного хочеться додати, що Дніпродзержинське УВП змагається з Харківським учбово-виробничим підприємством № 1. Щокварталу спеціальна комісія уважно розглядає всі показники господарської діяльності колективів, оцінює роботу кожного з них. За перший квартал цього року Дніпродзержинське підприємство вибороло першість.

Своєчасне підбиття підсумків змагання, конкретність взятих зобов'язань, ретельний аналіз роботи всіх трудових ланок, гласність і порівнювальність результатів дали могутню Дніпродзержинському УВП успішно виконувати поставлені перед ним завдання та соціалістичні зобов'язання.

С. АРКАДЬЄВ,
слюсар Дніпродзержинського УВП.

ЗАВДЯКИ ЗМАГАННЮ

Жданівська швейна фабрика імені Ф. Е. Дзержинського спеціалізується на випуску верхнього жіночого і дитячого одягу. Тут широко розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки, даліше поліпшення якості продукції.

Колектив фабрики постійно виконує завдання по всіх техніко-економічних показниках. В його досягненнях є вагома частка праці і глухих трудівників, яких тут налічується 27 чоловік. Всі вони працюють в основних виробничих цехах у складі бригад і допомагаються відродити успіхів у праці.

В результаті розгорнутого соціалістичного змагання ще в травні 1979 року завдання п'ятирічки виконала швачка-мотористка Ласковець Валентина Павлівна. Успішно справилися із взятими зобов'язаннями на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна робітниця З. Д. Асланова, А. І. Коваль, О. Х. Хасилевич та інші.

Л. ВОЛОДЕНКО.

Наполегливо трудиться над виконанням своїх соціалістичних зобов'язань гальванник Комунарського учбово-виробничого підприємства Варвара Семенівна Ставицька. Вона неодноразово виходила переможцем соціалістичного змагання.

Ударники комуністичної праці перекирвують змінні норми виробітку на 20—30 процентів при високій якості виготовленої нею продукції.

На знімку: передова робітниця В. С. Ставицька перевіряє якість роботи.

Фото І. ІОСИПЕНКА.

У компактних групах

В А В А Н Г А Р Д І

Старанно працюють всі члени первинної організації УТОГ при виробничому об'єднанні «Таврія».

Наприклад, Іван Зайцев та Іван Пасюта виконали свої особисті п'ятирічні завдання до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Зараз обидва вони трудяться в рахунок наступного року.

Працюють робітники в різних колективах, забезпечуючи весь цех напівфабрикатами. Один — нарізним і зігнутим за розмірами оргсклом для майбутніх сувенірів, інший — заготовляє дерев'яні вироби для шкатулок.

Коли відбувся червневий (1980 р.) Пленум ЦК КПРС, і прийняв постанову про скликання чергового XXVI з'їзду, Іван Зайцев та Іван Пасюта заповіли: до дня відкриття форуму комуністів зобов'язуються виконати ще один річний план.

Майстер цеху ретельно веде облік, хто скільки виготовив продукції протягом дня, тижня, місяця. Наприклад, йому відомо, що Іван Зайцев завжди має запас деталей на наступний місяць. А це означає, що з його вини не трапляється простою.

Добре трудяться також і товариші Івана Зайцева — Дмитро Горпинченко, Валентина Сіренко, Дарія Василенко, Валентина Пасюта.

Кожен з них виконує план на 150—200 процентів з хорошою якістю виготовленої продукції. Ці успіхи стали можливими завдяки тому, що робітники люблять свою професію, знають всі її тонкощі.

Івану Зайцеву присвоєно почес-

не звання «Кращий за професією». Він володіє багатьма суміжними спеціальностями, ніколи не підводить у роботі. Передовик завжди у творчому дошку. Раніше, виготовляючи отвори в оргсклі, часто виходили з ладу свердла. Минув час — і ось на дільниці з'явилися такі свердла, які працюють безвідмовно протягом кількох місяців. Це — одна з багатьох рацпропозицій І. Зайцева.

Любить свою роботу трудівник. За старанну працю портрет передовика занесено на цехову Дошку пошани.

Всі нечучі «Таврії» вирішили ознаменувати наступний форум комуністів високими трудовими здобутками і разом з усім колективом об'єднання докладають всіх зусиль, аби п'ятирічне завдання і план двох місяців 1981 року виконати достроково.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

м. Ялта.

У ВЕЛИКЕ ПЛАВАННЯ

Багато славних трудових справ на рахунок колективу глухих робітників Чорноморського суднобудівного заводу. Вже стало традицією високими виробничими успіхами зустрічати великі події в житті нашої країни.

Так, на ознаменування XXII Олімпійських ігор, за пропозицією робітників одному з супертраулерів присвоєно назву «Московська Олімпіада». Унікальний траулер-рибозавод буде представляти радянське суднобудівництво на міжнародній виставці «Ірибпром-80».

Сьогодні, готуючись до свого свята — Дня трудової слави корабелів, глухі робітники працюють по-ударному, вишукуючи нові резерви для підвищення продуктивності праці, поліпшення якості виготовленої продукції.

Так, рубальник І. М. Чуев, досконало володіючи своєю спеціальністю, без відриву від виробництва закінчив курси технічного навчання при заводі і сьогодні з успіхом працює на суднах, що будуються. Немало зварювальних

швів обробив він на траулері «Московська Олімпіада» з оцінкою «відмінно».

Будівництво траулера закінчилося, а серед робітників і трудових колективів розгорнулося дійове соціалістичне змагання за гідну зустріч професійного свята суднобудівників. В цьому змаганні попереду йдуть: інструментальник І. Л. Резниченко, обробник Е. М. Моргун, А. Ф. Гармидер, стернярка В. І. Шовкоп'яс, рубальник С. Н. Бурлін.

За самовіддану працю і виконання п'ятирічного завдання до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна всі вони нагороджені Почесними Ленінськими грамотами і зараз працюють в рахунок 1981 року.

Подарунок корабелів-чорноморців учасникам XXII Олімпійських ігор — це велика перемога всього колективу заводу, в тому числі глухих робітників, які внесли свій трудовий вклад в дострокову здачу судна.

Проводжаючи корабель, кажуть йому: «В добрий час! Сім футів під кілем, «Московська Олімпіадо!»

А. ШКВАРЕНКО,
інструктор-перекладач Чорноморського суднобудівного заводу.

ВЕРСТАТНИК

Минуло лише два роки, як на Коростенський деревообробний комбінат прийшов працювати член УТОГ Анатолій Іванович Ситайло. Спочатку трудився підсобним робітником в білодеревному цеху, а пізніше став помічником верстатника.

Запримітили досвідчені працівники сумлінність Анатолія, закріпили за ним педально-торцювальний верстат.

З першого дня він став виконувати норми виробітку.

Включившись в соціалістичне змагання на честь наступного XXVI з'їзду КПРС, Анатолій Іванович зобов'язався виконувати своє виробниче завдання на 115—120 процентів.

Цих успіхів він добивається за рахунок ущільнення робочого часу, завчасної підготовки верстата до роботи. Та й трудиться Анатолій на совість. Продукція, виготовлена руками досвідченого фахівця, має високий показник якості.

— Мій девіз, — сказав на закінчення розмови А. І. Ситайло, — працювати по-ударному, по-комуністичному.

І. РУВІНСЬКИЙ.

Житомирська область.

ЗЕМНИЙ УКЛІН ХЛІВОРОВАМ

Всенародною шаною і любов'ю оточені в нашій країні нечучі сільські трудівники. Це вони, не шкодуючи сил, працюють над тим, щоб щедрішою була наша хлібна нива, щоб збільшувалося виробництво м'яса, молока та інших сільськогосподарських продуктів.

Нещодавно в Будинку культури села Монастирище Ічнянського району, що на Чернігівщині, партійною організацією та правлінням колгоспу «Родина» був проведений вечір трудової слави колгоспників — членів УТОГ.

Яскраво прикрашене приміщення. Дівчатка в українському одязі запрошують на сцену гостей, які займають почесні місця.

Голова колгоспу розповів про старанну працю сільських трудівників, про виконання планів десятої п'ятирічки.

На сцені — переможець соціалістичного змагання, нагороджений медаллю «За доблесну працю» фуражир М. Г. Синиця.

Дівчатка зустріли його хлібом-сіллю, пов'язали стрічку «Почесний колгоспник». Слідом за ним почесні нагороди одержують ударники комуністичної праці — хлібороби та працівники молочно-товарної ферми — Н. А. Бова, І. А. Братель, І. І. Бузон, Л. Є. Білоус.

З вітальним словом на вечорі виступили: директор Прилуцького Будинку культури С. І. Тоймонцева, інструктор Чернігівського обласного УТОГ О. І. Климок.

У проведенні вечора взяли участь учасники художньої самодіяльності Чернігівського та Прилуцького Будинків культури глухих.

Т. СВІТЛАНОВА.

Відмінно працює на Ужгородському УВП-1 верстатник Микола Іванович Пирожук. Ударник комуністичної праці, він завжди виконує виробничі завдання на 125—130 процентів. Продукція, виготовлена ним, має високий показник якості.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Дільниця металообробки — провідна на Могилівському УВП. Тут трудяться спеціалісти багатьох професій: штампувальники, різьбонакатчики, оксидувальники. Звичайний шум верстатів і пресів, в заданому ритмі кидає робота — виготовляються деталі меблевої фурнітури.

Майстер зміни С. М. Василькевич представляє молоді людини, яка віртуозно виконує вирібку стальної планки.

— Наш кращий бригадир Віктор Маненко — спеціаліст високого класу, — говорить він.

Діями ватажка бригади не можна було не замилуватися. В руках Маненка виблискували вузькі відрізки металу, які тут же з допомогою пресу в лічені долі секунди перетворювалися в ромбоподібні заготовки.

— Так Віктор Маненко працює завжди і на будь-якому іншому пресі чи верстаті, — пояснює Василькевич. — Він і барашку відшліфує, і сушарик виготовить, і пайку упорну виточить...

— А як же керівництво бригадою?

— Встигає всюди! На те він і бригадир, йому й належить знати не тільки технологічний ланцюжок, але й вміло керувати людьми.

Звичайно ж, бригадир добре знає індивідуальні особливості всіх глухих робітників своєї зміни. Називає прізвища кращих штампувальників Михайла Лаптева, Анатолія Свірського, зенкувальниці Тетяну Дідкову та інших.

Є в його зміні і молоді товариші, котрі з трудом сприйняли нові порядки. Бригадир же, як людина, вимоглива і наполеглива, просто і спокійно виклав свій принцип: не вмієш — навчимо, допоможемо.

У ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

ВАТАЖОК БРИГАДИ

Не кожному припала до душі висока вимогливість. Але інакше не можна. Без дисципліни і порядку немає злагодженого колективу. Ось чому бригадир постійно виховує у підлеглих професійну гордість, навчає особистим прикладом, спонукає їх до опанування суміжними професіями, вимагає економити час та матеріали.

Від душі радів Віктор Маненко, коли його учні нечучі Станіслав Орловський та Іван Логвинов стали перевиконувати денні норми, виготовляючи продукцію високої якості.

— Я ж говорив, що не святі горшки ліплять, — підбадьорив він молодших товаришів. — Ось що означають старанність і праця!

Потім бригадир намітив наступну сходинку для професійного зростання новеньких — оволодіння суміжними професіями. Маненко розумів, що взаємозаміна потрібна не тільки для дільниці, а й для самих робітників — розширюється коло їх технічних знань, постійно зростає майстерність. А вигода — спільна: постійна ритмічність, злагодженість дій всього колективу бригади.

Віктор Маненко і сам пройшов на цьому підприємстві хорошу школу навчання. Тут його першим наставником був нинішній старший майстер слобочуний Іван Олександрович Афанасьєв. Саме він десять років тому зумів виховати в молодого робітника такі риси характеру, як наполегли-

вість, зібраність, дисциплінованість і потяг до творчості.

Працюючи в цеху металообробки, Віктор Маненко постійно навчався. Він закінчив 15 класів вечірньої школи робітничої молоді. Набуті теоретичні знання вміло застосовував на практиці. Тому до нього завжди тягнулися новенькі, йшли за порадою і допомогою. Особливо він подружився з Олександром Глухотеренком та Михайлом Космачовим. Часто їх можна було бачити разом в технічному класі, біля верстата, а у вільний час — за шахівницею.

Високі показники в праці моло-

дого робітника, його організаторський талант та громадська діяльність були відзначені Почесною Грамотою Президії Верховної Ради БРСР. Нагорода окрилла молодого спеціаліста і він став працювати ще краще. Ось тоді й висунули його на посаду бригадира штампувальників.

— Спершу важко було, — розповідає Віктор. — До цього я знав тільки свій верстат, перевиконував норми виробітку. А тут треба було вчити інших, вимагати і наставляти. Спасибі майстрам Афанасьєву та Василькевичу, які навчили, як працювати з людьми, керувати ними.

З того часу минуло багато років. Бригада давно живе однією сім'єю. Тепер майже кожен робітник володіє декількома суміжними професіями. Штампувальник Станіслав Орловський і різьбонакатчик Іван Логвинов — одні з колишніх новачків — тепер не поступаються в майстерності бригадиру. Високих успіхів домагаються також штампувальники Михайло Лаптев, Анатолій Свірський та інші члени бригади.

Всі спеціалісти дільниці перейшли на бригадний підряд, при якому, як відомо, вирішальну роль відіграє хороша професійна підготовка, чітка організація праці. Перше, що зробив Віктор Маненко, — остаточно вивчив зобізнаний метод праці, роз'яснив його перевагу всім членам колективу. Тому зараз і зарплата кожного залежить не тільки від його особистих зусиль, але й від того,

як попрацював сусід на своєму верстаті чи пресі.

Однією з перших включилася бригада і в змагання під девізом: «Жодного відстаючого — поруч».

Ще одна характерна риса діяльності бригадира: свої знання він не приховує від товаришів, в усьому їм допомагає. І як би не був звантажений Віктор Маненко, він завжди знайде час для них. Ось, скажімо, у Тетяни Дідкової трапилася затримка на робочому місці, бригадир підійшов до неї.

— Не йде і годі. А чому? — не зрозумію, — зізналася вона.

Бригадир тут же показав і поради, як краще це зробити.

— Спасибі, — сказала робітниця, продовжуючи в розпочатому ритмі.

За порадою і допомогою до ватажка бригади йде не тільки молоді, а й досвідчені спеціалісти і навіть майстер зміни. І Віктор Маненко охоче ділиться своїми знаннями.

Ударник комуністичної праці, бригадир штампувальників завжди в творчому пошуку. За ударну працю не раз заохочувався преміями, грамотами. Маненко систематично виконує змінні завдання на 120—140 процентів, його портрет занесено на Дошку пошани підприємства.

...Заглянемо знову на робоче місце бригадира. Ось він закріплює чергову заготовку. Ввічливо прес. Натиск педалі — і виріб стальної планки поспішно в ящики. Коли Віктор «входить» в роботу, то порухи його стають легкі, плавні, красиві. Вони ніби передають верстату душу людини, оживляють метал. І відчувається, що в цей час сам бригадир знаходить велику радість творчої праці і натхнення.

І. ТИТОВ.

ОЛИМПИЙСКИЙ
ОГОНЬ

Приветствую я
Олимпийский огонь —
Зажженное солнцем
чистейшее пламя.
Сквозь все расстоянья
я вижу его —
Горит он,
как мира победное
знамя!

Услышав
упругие спорта шаги,
Я сам наливаюсь
вдруг силою дивной.
В смертельных боях
я бы сразу погиб,
Когда б не имел я
закалки спортивной!
Огонь Олимпийский!
Весь сумрак развей,
Твой факел —
и мира, и дружбы светило.
Да здравствуют
мирные игры друзей,
Да здравствует
дружба, здоровье и сила!
Москва,
ты встречаешь
гостей всей Земли
С улыбкою ясной,
с открытой душою.
Ты —
мира и дружбы
высокий Олимп,
Мы снова и снова
гордимся
тобою!

Сергей АБАЗИН.

Березівка,
Одеської області.

МИШКА

Уронила сосна
золотистую шишку,
в удивленной родинке
весь мир засверкал.
Из прохлады лесной
вышел сказочный Мишка,
по цветам и травинкам
он к нам побежал.
Здравствуй, гость дорогой
из далекого детства!
Чувства теплые
хлынули в грудь, как волна...
На тебя
мы не можем никак
наглядеться.
Как же ты догадался
пожаловать к нам?
Словно мяч,
в небосводе веселое солнце.
Хочет Мишка
со всеми на свете дружить.
Говорит он:
Давайте играть и бороться,
по зеленой земле
взапуски побегим!
В каждом сердце
спортивный азарт встрепенулся.
Видишь, Мишка, —
все рады тебе от души!
Если кто-то один
от тебя отвернулся,
сам себя он
спортивных восторгов
лишил.

Ирина ДУЦЕНКО.

м. Одеса.

Дождик частый, густой, как дым,
Поливает траву, дорожки...
Никого, только он один.
Вот немножко, еще немножко!
Вновь заходит и вновь бежит,
От усталости дышит трудно...
Поперек дороги лежит,
Не дается одна секунда.
Сколько их за его спиной —
Сометровок, четырехсоток!..
...Было это в стране чужой,
Рев стоял от горластых глоток.
Финиш рядом, бегу конец...
Обошел его на секунду
Иностранец, чужой юнец.
Было горько, плакал он трудно.
Он устал...
Еще этот круг,
Еще эти крутые сотки...
Пусть умолкнут, заткнутся вдруг
Изумленно чужие глотки!

Николай НЫРОВ.

НАША АДРЕСА — ЛЕСКОВА, 39

Так говорят співробітники Сімферопольського будинку культури УТОГ, запрошуючи гостей на вечори відпочинку. А їх у культзакладі організовується немало. Вечори-портрети, літературні, тематичні — всі вони відзначаються глибоким ідейним змістом, вигадкою, різноплановістю.

У культзакладі працюють два постійно діючі університети — «Здоров'я» і університет широкого профілю, на трьох факультетах якого навчається 316 слухачів. Для них читають лекції на такі теми, як «Наш радянський спосіб життя», про педагогічне, правове виховання, здоровий побут, література, театр, кіно.

Цікавим був лекторій «Майстри епохи Відродження», який провели нещодавно співробітники Сімферопольського музею.

Добре зарекомендували себе також лекції, бесіди на актуальні теми сьогодення, що організовуються безпосередньо на робочих місцях в обідню перерву.

Будинок культури має постійні зв'язки з обласним відділенням Спілки художників УРСР, що допомагає знайомитися з новинами творчого життя художників Криму. Нерідко у нашому культзакладі влаштовуємо персональні виставки. Так, нещодавно експонував свої твори відомий художник, наш земляк І. С. Петров. Під час проведення виставки відвідувачі особисто познайомилися з художником, дізналися, що він учасник Великої Вітчизняної війни, у боях був важко поранений, контужений, втратив слух, який згодом частково відновився. Члени УТОГ розпитували свого земляка про теми його нових робіт, творчі плани.

До 110-ї річниці від дня народження В. І. Леніна крім тематичних, урочистих вечорів, бе-

сід, лекцій у Будинку культури експонувалися роботи кримських художників, присвячені вождеві революції, подвигу радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

У дні ленінського ювілею було організовано виставку фотолубрикаторів, які працюють у системі УТОГ. Найбільший інтерес глядачів викликали роботи М. Болдирева, Г. Маркова, А. Новальнова. У фотоконкурсі взяли участь і польські студенти, які навчають-

Будні культзакладу

ся в Сімферопольському державному університеті імені Фрунзе.

Слід зауважити, що наш культзаклад зв'язує з іноземними студентами давня, міцна дружба. Майже в усіх важливих заходах Будинку культури беруть участь студенти з Конго, Куби, Індії, Палестини, Республіки Чад, Польщі, Гани, Сирії, Мозамбіку. Молодь всіх країн добре розуміє одне одного, прагне спілкування.

Цікаво і змістовно пройшов вечір, проведений клубом глухих «Ветеран» спільно з польськими студентами. У гостях тут побували ветерани війни — відомий кримський поет, прозаїк, драматург, професор Кримського медінституту А. І. Мілявський, музичний керівник клубу заводу «Сантехпром» В. Я. Сосновський, старший викладач університету, кавалер вищих польських нагород В. М. Додонов. Студенти показали на вечорі літературно-музичну композицію «Юність викриває імперіалізм», ветерани поділились спогадами про війну. А. І. Мілявський прочитав свої вірші, присвячені радянським воїнам, столиці Польщі Варшаві, а члени

клубу «Ветеран» розповіли про самовіддану працю глухих у тилу в ім'я перемоги.

У Будинку культури працюють гуртки художньої самодіяльності, нерідко виступають перед глядачами районів. Нещодавно ансамбль танцю «Кримчанка» з великим успіхом виступив перед трудівниками знаменитого кримського колгоспу-мільйонера ім. Н. К. Крупської Нижньогірського району. Незмінним успіхом користувалися солісти ансамблю Л. Маматова, Л. Касянчик, В. Толчина, Г. Лисовська, Г. Лі, Н. Калиновська, М. Бельський, Є. Перемисліна, В. Филимонова, А. Мамкіна.

— Приїжджайте до нас ще! — сердечно запрошували колгоспники самодіяльних митців.

Урочисто і багатолюдно буває у нашому Будинку культури, коли проводяться бали переможців соціалістичного змагання, вечори відпочинку молоді, дискотеки. З великим успіхом пройшли виступи лауреата республіканського конкурсу дискотеки, де було показано дві складні, багаті образотворчим матеріалом програми — «Ленін слухає Бетховена» і «Французький композитор Жан-Мішель Жерар», а також велику різноманітну танцювальну програму. Незважаючи на складність сприйняття двох перших програм, у глядачів склалися добрі враження завдяки прекрасному тексту. А жвавий, сповнений іскрометного гумору диск-жokeй А. Карпман полонив ритмами танців навіть пенсіонерів.

То ж коли у вас поганий настрій, ласкаво просимо до Сімферопольського будинку культури УТОГ. Наша адреса — Лескова, 39.

Л. КУЧЕРУК,
художній керівник Сімферопольського будинку культури.

Багато красивих, дбайливо виготовлених руками нечуючих трудівників виробів народної вишивки побачили відвідувачі виставки, організованої при Ворошилоградському будинку культури.

На знімку: огляд експонатів відвідувачами.

Фото І. МІНЬКА.

«РАЙДУЗІ» — ДЕСЯТЬ РОКІВ

Широко відомий на Україні та за її межами театр міміки і жесту «Райдуга» в ці дні святкує десятирічний ювілей своєї творчої діяльності.

Багато зроблено за цей незначний відрізок часу. Нечуючі митці здійснили постановку одинадцяти вистав, виступили на підприємствах Товариства, у військових частинах, на заводах державної промисловості, виїздили на гастролі у Народну Республіку Болгарію.

У репертуарі театру — твори класиків: О. Пушкіна, М. Гоголя, Т. Шевченка, О. Горького, В. Маяковського, сучасних радянських та зарубіжних драматургів.

750 вистав — такий загальний підсумок плідної праці колективу за десятиріччя.

На урочистий вечір, присвячений цій даті, зібралися шанувальники сценічного мистецтва, керівники УТОГ, нечуючі трудівники міста, представники громадськості.

Про творчий шлях театру, його

роль у патріотичному, естетичному вихованні трудящих розповіли присутнім на вечорі директор «Райдуги» Л. Ф. Шуляк, головний режисер А. І. Гузев. У своїх виступах вони підкреслили, що своє мистецьке завдання кожен учасник колективу вбачає не тільки у відображенні оточуючої дійсності, а й в активному її формуванні.

Кожен актор театру по-справжньому закоханий у свою справу, постійно прагне дальшого вдосконалення своєї сценічної і виконавської майстерності. Та, мабуть, пальма першості належала і буде належати ветеранам, тим, хто з першого дня, переборюючи труднощі і невдачі, впевнено прокладав шлях до сердець шанувальників.

Багатьом запам'яталися вистави «Гарячі тротуари» М. Казакова, «Роки, роки, роки...» Ю. Петрова, «Незвичайний мюзік-хол» М. Новосельського та М. Морозкіна.

Голова президії Центрального

Правління УТОГ А. Х. Семко гаряче привітав «Райдугу» з ювілеєм, побажав дальшого творчого зростання. Він оголосив наказ Міністерства соціального забезпечення УРСР про нагородження артистів Почесними грамотами. Серед тих, хто удостоєний цієї честі, — Анатолій Василенко, Володимир Шахов, Лілія Іванова, Вадим Крицький та інші.

Про будні з життя театру міміки і жесту розповіла присутнім на вечорі кінострічка «Подолання», створена Київською студією хроніко-документальних фільмів.

Попереду в творчого колективу нові плани: в листопаді відбудеться прем'єра вистави Р. Віккерса «Бродяга Чарлі», а до дня відкриття чергового XXVI з'їзду КІРС театр завершить роботу над ще одною новою постановкою.

На закінчення вечора відбувся концерт, програма якого складалася з уривків найбільш популярних вистав театру.

М. ВОЛЯНСЬКИЙ.

ПРИМНОЖУЄМО
ТРАДИЦІЇ

Наша школа знаходиться на березі Чорного моря. Багатство землі, сонця, чисте морське повітря сприяють розвиткові фізкультури і спорту. Вихованці нашої школи-інтернату беруть активну участь у міських, районних, обласних та республіканських змаганнях, під час яких виробляють волю до перемоги, загартовують характер. У нас виросли такі відомі спортсмени Товариства, як Тетяна Золотаренко, Сергій Лисицин, Федір Фомін, Микола Колесников, олімпійський чемпіон Валерій Лукаш.

У Феодосійській школі-інтернаті свято зберігають і підтримують спортивні традиції. Нещодавно у Ворошилограді відбулися традиційні республіканські змагання з волейболу серед глухих і слабобачущих школярів. Наша школа направила на ці змагання команду хлопчиків і команду дівчат. Успішно виступили вони у просторому і світлому спортивному залі. Ігри проводились щодня. Першу перемогу наші спортсмени здобули над командою з Житомира. Рахунок 1:2. Окрилені успіхом, школярі виграли у спортсменів Березівки з Житомирщини, Дніпропетровська, Одеси. Ці не легкі спортивні випробування наші діти з честю витримали, програвши лише команді Києва. Волейболісти Феодосійської школи-інтернату стали срібними призерами республіканських змагань.

Під час церемонії закриття змагань хлопчики та дівчата одержали почесні грамоти. В тому, що фізкультура і спорт займають важливе місце в житті школи, що ми виростили багато чудових спортсменів, велика заслуга вчителя фізкультури Ю. Д. Лодкова, котрий працює тут більше 17 років.

А. СМІРНОВ,
вчитель Феодосійської школи-інтернату.

Кримська область.

БІБЛІОТЕЧНІ
П'ЯТНИЦІ

Під такою назвою відбуваються традиційні заходи, що їх організовує пересувна бібліотека обласного Будинку культури УТОГ під час обідньої перерви в цехах виробничого об'єднання «Електрикс».

Цього разу швачки цехів № 1 і № 2, а їх зібралося більше шестидесяти чоловік, з нетерпінням чекали зустрічі з лікарем-геронтологом Д. Керцманом. Тема бесіди — «Півгодини запитань і відповідей з медицини» викликала підвищений інтерес і робітниця завчасно підготували свої запитання.

Після короткої розповіді про найпоширеніші захворювання нашого часу, досвідчений лікар відповів на численні запитання практичного значення. Робітниця В. Гусаківська, О. Кокол, Л. Дяченко, З. Пашкова були активними учасницями співбесіди. З їх ініціативи замовлено відповідну науково-популярну літературу з медицини, яка ближчим часом займе своє місце в пересувній бібліотеці.

Р. ГРАНИК,
бібліотекар Одеського обласного будинку культури.

Редактор П. БУЛАТОВ.